

ارتباط بیش فعالی ناحیه‌ای از مغز با یک اختلال روانی

محققان دانشگاه "ناتینگهام" انگلستان اظهار کرده‌اند یکی از نواحی مغز که فعالیت زیادی دارد با بیماری اسکیزوفرنی مرتبط است.

محققان دانشگاه "ناتینگهام" انگلستان اظهار کرده‌اند یکی از نواحی مغز که فعالیت زیادی دارد با بیماری اسکیزوفرنی مرتبط است. به گزارش ایسنا و به نقل از تی ان، تحقیقات جدید محققان انگلیسی حاکی از آن است که فعالیت بیش از حد در یک ناحیه خاص از مغز با علائم خاصی از اختلال اسکیزوفرنی مرتبط است و شناسایی این ارتباط فرصت‌هایی را برای توسعه درمان‌های هدفمندتر ایجاد می‌کند.

روان گسیختگی، اسکیزوفرنی یا شیزوفرنی (Schizophrenia) یک اختلال روانی است که با دوره‌های مداوم یا عودکننده روان پریشانه مشخص می‌شود. علائم اصلی شامل توهم (غالباً توهم شنیداری)، هذیان و اختلال تفکر است. علائم دیگر شامل کناره‌گیری اجتماعی، کاهش ابراز عواطف و بی تفاوتی هستند.

محققان دانشگاه "ناتینگهام" در مطالعه اخیرشان دریافته‌اند که انتقال عصبی بازدارنده معیوب و افزایش غیرطبیعی فعالیت در بخش "هیپوکامپ" (hippocampus) مغز، توانایی فیلتر کردن اطلاعات نامربوط (فرآیندی کلیدی که نشان داده شده است در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی دچار نقص است و تصور می‌شود باعث ایجاد هالوسه یا هذیان می‌شود اما در فرآیند "یادگیری انجمنی" تداخلی ایجاد نمی‌کند) را مختل نمی‌کند. نقص در یادگیری انجمنی مانند "شرطی سازی" ترس پاولوفی (Pavlovian fear) با علائم منفی این اختلال که شامل کاهش انگیزه و اختلال در پردازش هیجانی و پاداش است، مرتبط است.

اسکیزوفرنی یک بیماری مهم است. اسکیزوفرنی یک بیماری روانی است که به سه صورت خود را نشان می‌دهد و علائم منفی آن شامل بی حالی، بی تفاوتی و کناره‌گیری اجتماعی و علائم مثبت آن توهم و هذیان و علائم شناختی آن اختلال حافظه هستند. ممکن است هر کدام یا هر سه علائم به طور همزمان در یک فرد وجود داشته باشند.

نورون‌های مغز با ارسال پیام‌های شیمیایی به یکدیگر که اصطلاحاً "انتقال دهنده‌های عصبی" نامیده می‌شوند، تعامل دارند. گاما آمینوبوتیریک اسید (GABA) رایج‌ترین انتقال دهنده عصبی مهمی است که برای مهار فعالیت عصبی مهم است و از تحریک بیش از حد نورون‌ها و واکنش بیش از حد آنها یا پاسخ به محرک‌های نامربوط جلوگیری می‌کند.

هیپوکامپ بخشی از مغز است که در لوب گیجگاهی ما قرار دارد و نقش مهمی در خاطرات و احساسات ما ایفا می‌کند. یافته‌های این مطالعه نقش مهمی در درک بیشتر محققان در مورد چگونگی تأثیر این بخش از مغز بر جنبه‌های خاص اسکیزوفرنی دارد.

"استوارت ویلیامز" (Stuart Williams) محقق مقطع فوق دکترا و رهبر این مطالعه گفت: ما می‌دانیم که افراد مبتلا به اسکیزوفرنی دارای هیپوکامپ بیش فعالی هستند، بنابراین قصد داشتیم این موضوع را بیشتر بررسی کنیم تا به صورت دقیق چگونگی بروز آن را شناسایی کنیم. از طریق تحقیقاتی که روی موش‌ها انجام دادیم، توانستیم اهمیت مهار GABAergic در هیپوکامپ را در رابطه با علائم خاص مرتبط با اسکیزوفرنی مشخص کنیم. به طور خاص، ما هیچ مدرکی نیافتیم که نشان دهد مهار معیوب در هیپوکامپ باعث اختلال در رفتارهای مربوط به فرآیندهای شناختی زمینه‌ای که تصور می‌شود به شروع توهم یا هذیان می‌انجامد، می‌شود. اما متوجه شدیم که این فرآیند ممکن است در بروز برخی از علائم منفی این بیماری مانند اختلال یادگیری انجمنی در شکل ترس شرطی نقش داشته باشد. یافته‌های این مطالعه می‌تواند به توسعه درمان‌های هدفمندتر که جنبه‌های خاص علائم

اسکیزوفرنی مانند علائم منفی را بهبود می‌بخشد، کمک کند. یافته‌های این مطالعه در مجله "eNeuro" منتشر شده است.